

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobců: **a) Společenství vlastníků jednotek River Lofts, Praha 7, Varhulíkové 1578, 1579, 1580, 1581, 1582**, se sídlem Varhulíkové 1579/16, Praha 7, **b) všichni zastoupeni: Mgr. Ing. Tomáš Vítek, advokát, Cechovni 214, Jenštejn**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, za účasti zúčastněné osoby: **PM Office Center One s.r.o.**, se sídlem v Praze 7, Jankovcova 1595/14, zast. Mgr. Ing. Jiřím Langerem, advokátem se sídlem v Praze 20, K Netlukám 1472/4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.7.2013 sp.zn.: S-MHMP 150589/2013/OST/No, č.j.: MHMP 757328/2013,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobci napadli shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 7, odbor výstavby a územního plánování (dále také jen „stavební úřad“), ze dne 5.12.2012, čj. MČ P7 38248/2012/OVT/Lub, spi. zn. MČ P7 51906/2010/OVT/Lub. Ve správním (stavebním) řízení bylo pravomocně rozhodnuto o změně rozhodnutí o umístění stavby „PRAGUE MARINA OFFICE CENTER“ v ulici Jankovcova v Praze 7, umístěné na pozemcích parc. č. 2297/1, 2356/1, 2356/44, 2356/45, 2356/46 a 2356/64 v katastrálním území Holešovice, kdy se mění tvar a objem objektu I.B1. při zachování jeho funkce (dále také jen „stavba“).

Žalobci napadli rozhodnutí v celém rozsahu a domáhali se jeho zrušení a vrácení žalovanému k dalšímu řízení. V prvním žalobním bodě uvedli, že v řízení namítali, že nebyla

splněna podmínka ust. § 87 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť informace o stavbě byla vyvěšena se zpožděním v místě vzdáleném od plánovaného umístění stavby několik set metrů, ačkoliv měla být umístěna přímo v místě stavby. Žalobci uvedli, že umístění v klientském centru žadatele nelze považovat za zákonu vyhovující, neboť případní účastníci a širší veřejnost se tak neměli možnost s tímto dokumentem seznámit. Ten, kdo se s touto informací nemohl seznámit, tak neměl možnost stát se účastníkem řízení a vznášet případné námítky. Podle názoru žalobců se žalovaný nevyrovnal se všemi výtkami, které žalobci ohledně této skutečnosti uváděli.

V dalším žalobním bodě žalobci namítali, že nesouhlasí se závěrem žalovaného, neboť ten se podle jejich názoru nevyrovnal zcela s obsahem námítky týkající se změny stanoviska odboru dopravy Městské části Praha 7, kdy se žalovaný měl touto námitkou věcně zabývat. Podle názoru žalobců by žalovaný měl tuto námitku věcně posoudit a zabývat se jí, když vybudování zátěžové komunikace je nezbytné z důvodů, které žalobci uvedli v odvolacím řízení a je tak nutné rozšířit stavební dokumentaci tak, aby ta tuto komunikaci obsahovala.

V posledním žalobním bodu žalobci uvádějí, že podle jejich názoru nepostupoval žalovaný správně, když shledal jejich námítky týkající se souladu změny stavby s vyhláškou OTHP a územním plánem nedůvodnými, neboť zvýšením stavby a zemnou objemu dochází k podstatné změně podmínek, za kterých byly vypracovány předchozí studie (např. akustická) a stanoviska, proto v řízení měla být vypracovány nové podklady, aby mohl být ověřen vliv stavby na životní prostředí.

Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí jako nedůvodné, přičemž poukázal na to, že žalobní body se kryjí s odvolacími námitkami, které byly vypořádány v odůvodnění napadeného správního rozhodnutí.

Osoba zúčastněná na řízení, která svá práva v tomto soudním řízení uplatňovala, k žalobě písemně své stanovisko neuvedla.

Při nařízeném ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali, osoba zúčastněná na řízení se ztotožnila s obsahem procesního návrhu žalovaného v tomto řízení.

Z obsahu předloženého správního spisu jsou patrné tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby podstatné skutečnosti.

Prvostupňovým správním rozhodnutím bylo podle ust. § 79 odst. 1 a § 94 stavebního zákona vydána změna rozhodnutí o umístění stavby k návrhu společnosti České přístavy, a.s., a společnosti PM Office Center One, s.r.o. Podmínky původního rozhodnutí o umístění stavby (rozhodnutí ze dne 22.10.2007) byly změněny konkrétním způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí je mj. uvedeno, že navrhovaný záměr je v souladu s územním plánem, plocha, na kterou se stavba umísťuje, je vymezena jako SV-H všeobecně smíšené s kódem využití H, funkční plocha splňuje i podmínku, že žádná s funkcí nepřesáhne 60%, protože je rovnoměrně rozdělena mezi administrativu a bydlení a doplněna obchodem a službami, soulad stavby byl kladně posouzen odborem územního plánu magistrátu ze dne 11.11.2010. Umístění stavby vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu (vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy), konkrétně s článkem 4, odst. 1 (umístění a míra zastavění pozemku odpovídá charakteru prostředí a je v souladu s územně plánovací

dokumentací a respektuje předpokládaný rozvoj území, provoz nezatíží svým provozem nad přípustnou mez okolní zástavbu ani provoz na komunikacích, je splněn odst. 2, neboť stavba umožňuje napojení na síť technického vybavení a na komunikace, odst. 3 přírodní a památková ochrana – záměr byl posouzen orgánem památkové péče a byla vydána kladná stanoviska dne 20.10.2010 a 19.11.2010, záměr byl posouzen orgánem ochrany přírody a krajiny a vydáno kladné stanovisko dne 8.11.2010, je v souladu s článkem 8 – odstupy, článkem 9 – připojení staveb na pozemní komunikace, čl. 10 potřeba parkovacích míst, čl. 11 – podmínky připojení na inženýrské sítě a stavby technického vybavení, čl. 13 – vliv staveb na životní prostředí – posouzen orgánem ochrany přírody a krajiny, čl. 14 – požadavky na zařízení staveniště, čl. 23 – vnitřní prostředí staveb a čl. 24 – odstupové vzdálenosti).

Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání žalobci, o němž rozhodl žalovaný napadeným správním rozhodnutím. V odůvodnění je mj. uvedeno, že příslušná žádost o změně rozhodnutí o umístění stavby byla projednána podle ust. § 94 odst. 1 stavebního zákona projednána s účastníky řízení a dotčenými orgány státní správy, první rozhodnutí o této žádosti stavební úřad vydal dne 22.4.2011, toto rozhodnutí bylo k odvolání týchž účastníků řízení zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání. Stavební úřad vydal po novém projednání nové rozhodnutí. Z protokolu o ústním jednání konaném dne 22.11.2012 je zřejmé, že odvolatelé se účastnili tohoto jednání a uplatnili námítky k projednávanému závěru, žádný další účastník, ani veřejnost, námítky proti záměru neuplatnili. Ohledně změny stanoviska odboru dopravy Městské části Praha 7 žalovaný konstatoval dosavadní řízení a uvedl, že skutečnost, že předmětem projednávaného záměru není výstavba zátěžové komunikace s napojením na budoucí kruhový objezd, je vyjádřena v zápise ze dne 14.9.2012. Podmínky stanoviska, které se netýkají předmětu řízení, nejsou závazné pro výrokovou část územního rozhodnutí, odbor dopravy od této podmínky upouští, neboť se netýká záměru projednávaného v tomto řízení. V další části odůvodnění pak žalovaný hodnotí další odvolací námítky, kdy poukazuje na ust. § 94 odst. 1 stavebního zákona, kdy se návrh na změnu územního rozhodnutí projedná v rozsahu této změny, samotný objekt I.B.1. byl umístěn původním územním rozhodnutím. Změna nemá dopad na zájmy chráněné dotčenými orgány v původním řízení, proto stavební úřad nevyžadoval nové posouzení záměru, oznámil však zahájení řízení opatřením ze dne 11.10.2012 nejen účastníkům řízení a veřejnosti, ale i dotčeným orgánům. Žádný z dotčených orgánů neuplatnil ke změně své stanovisko. Stavba svým pojetím koresponduje s novou výstavbou, na kterou přímo navazuje, z hlediska vlivu na životní prostředí se vyjádřil příslušný odbor ochrany prostředí magistrátu tak, že není důvod pro nové zjišťovací řízení. Záměr svou výškou asi 36 metrů nevytváří výraznou dominantu a svým objemem odpovídá sousedním stavbám na břehu Vltavy.

V další části odůvodnění je pak uvedeno, že v novém projednání předložil žadatel podrobný a kontrolovatelný výpočet koeficientů kódu míry využití území pro celou funkční plochu, která je prakticky celá ve vlastnictví žadatele, zohlednil i další již realizované, povolené a navrhované záměry, zastavěnost na pozemích, které jsou předmětem změny územního rozhodnutí, nepřekročí zastavěnost na ostatních pozemcích, kde jsou stavby již realizovány, jednotlivé koeficienty včetně koeficientu zeleně byly dodrženy, přičemž dále v odůvodnění žalovaný konkrétně uvádí výpočet těchto koeficientů. Dále je v odůvodnění uvedeno, že soulad záměru v rozsahu projednané změny s článkem 4 OTPP konkrétně posoudil stavební úřad na stranách 11 a 12 rozhodnutí, posoudil perspektivu a zákresy objektu do fotografií, což prokazuje, že záměr svým objemem odpovídá sousedním stavbám na břehu Vltavy. Dále v odůvodnění žalovaný uvedl konkrétní výpočty příslušných koeficientů a provedl hodnocení souladu s územním plánem (umístění v území s funkčním využitím SV – všeobecně smíšené).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

Podle ust. § 94 odst. 1 stavebního zákona: „*Územní rozhodnutí lze změnit na žádost oprávněného, jestliže se změnila územně plánovací dokumentace nebo jiné podklady pro územní rozhodnutí nebo podmínky v území, a to tak, že se jeho dosavadní část nahradí novým územním rozhodnutím. Návrh na změnu územního rozhodnutí projedná stavební úřad v rozsahu této změny.*“.

Podle ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona: „*V případech záměrů posuzovaných ve zjišťovacím řízení, nebo pro které bylo vydáno stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, anebo záměrů umístovaných v území, ve kterém nebyl vydán územní plán, stavební úřad nařídí k projednání žádosti veřejné ústní jednání. Pro doručování oznámení o zahájení územního řízení a dalších úkonů v řízení se použije odstavec 1 obdobně; konání veřejného ústního jednání se oznamuje veřejnou vyhláškou, která musí být vyvěšena nejméně 30 dnů předem. Po tuto dobu musí stavební úřad umožnit každému nahlédnout do podkladů pro vydání rozhodnutí. Žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo oznámeno zahájení územního řízení a nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem v oznámení, a to do doby konání veřejného ústního jednání. Informace obsahuje údaje o žadateli, o předmětu územního řízení a o veřejném ústním jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání, pokud mělo porušení této povinnosti žadatele za následek zkrácení práv účastníků územního řízení. V případě, že se neprokáže opak, má se za to, že žadatel povinnost vyvěšení informace splnil.*“.

Obecně před samotným přezkoumáním uplatněných žalobních bodů soud uvádí, že ve správním soudnictví je jejich vymezením i odůvodněním vázán. Pokud jsou tyto žalobní body obecné, soud sám o sobě není oprávněn konkrétně je svým výkladem nějak doplňovat. Dále je obecně nutné uvést, že v souzené věci je věcně přezkoumáváno správní rozhodnutí, kterým bylo změněno již pravomocné územní rozhodnutí, přičemž správní orgány tak v souladu s ust. § 94 odst. 1 stavebního zákona rozhodovaly pouze o těch skutečnostech, které byly předmětem příslušné změny původního rozhodnutí.

K prvnímu žalobnímu bodu (nesplnění povinnosti žadatele – zúčastněné osoby – vyvěsit na místě určeném stavebním úřadem v oznámení informaci o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí podle ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona) soud uvádí, že žalobci již ve správním řízení dokládali nesplnění této povinnosti fotodokumentací, kterou soud přezkoumal i v řízení soudním a která je součástí správního spisu, z níž plyne, že na příslušném místě (oplocení) toto oznámení nebylo vyvěšeno v době pořízení této fotodokumentace (tato skutečnost byla žalobci vznesena již v rámci ústního jednání dne 18.1.2011, což bylo uvedeno v protokolu o tomto ústním jednání). Žadatel – zúčastněná osoba – splnění této povinnosti stavebnímu úřadu prokazoval vyvěšením tohoto oznámení ve své jiné nemovitosti (objekt I.B/4 v místě klientského centra u vstupu A z ulice Jankovcova),

fotodokumentace je opět obsažena ve správním spisu, a to podáním ze dne 18.1.2011. Žalobci tvrdí, že toto oznámení bylo vyvěšeno na místě značně vzdáleném od místa, kde by měl být příslušný záměr realizován. V této souvislosti soud uvádí, že toto místo musí určit stavební úřad v příslušném oznámení o zahájení územního řízení (ust. § 87 odst. 1, 2 stavebního zákona); z obsahu správního spisu je patrné, že v tomto oznámení stavebního úřadu ze dne 3.3.2011, čj. MČ P7 10630/2010/OVT/Lub, kterým zároveň bylo nařízeno ústní jednání, nebyla tato povinnost žadateli – zúčastněné osobě – uložena. V tomto směru se jedná o pochybení příslušného stavebního úřadu, který tuto povinnost žadateli – zúčastněné osobě – neuložil, čímž došlo k porušení ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona. Smyslem a účelem této právní normy je informování veřejnosti o tom, že na určitém území bude realizována určitá stavba a tak aby veřejnost měla právo se k takovému záměru vyjádřit.

Po tomto zjištění soud posuzoval, zda porušení této povinnosti stavebního úřadu mohou důvodně namítat žalobci v soudním řízení správním a dospěl k závěru, že tomu tak není, přičemž tomuto postupu brání jejich žalobní legitimace.

Soudy ve správním soudnictví poskytují ochranu veřejným subjektivním právům (ust. § 2 s.ř.s.), aktivní žalobní legitimaci má pak ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), případně ten, kdo tvrdí, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí (ust. § 65 odst. 2 s.ř.s.). Tato koncepce žalobní legitimace znamená, že žalobce může tvrdit pouze porušení svých subjektivních práv v příslušném řízení. Žalobce tak nemá žalobní legitimaci v tom smyslu, že by mu umožňovala podání tzv. *actio popularis* v tom smyslu, že by úspěšně mohl namítat zásah do práv osoby jiné či obecně zásah do veřejných subjektivních práv neurčených osob (veřejnosti), takové žalobní právo mají pouze subjekty uvedené v ust. § 66 s.ř.s.

V daném případě se žalobci dovolávají práv, která nebyla vůči nim postupem správního orgánu nijak porušena, neboť správní orgány s žalobci jednali jako s účastníky řízení, rozhodovaly věcně o jejich námitkách v příslušném právním řízení a jejich odvolání věcně projednaly a o něm rozhodly. Pokud tedy žalobci v žalobním bodě tvrdí, že příslušné oznámení nebylo řádně vyvěšeno na příslušném místě určeném (zde spíše neurčeném) stavebním úřadem podle ust. § 87 odst. 2 stavebního zákona, jim v jejich subjektivním veřejném právu (jímž je věcné uplatnění námitek v příslušném územním řízení v postavení účastníka řízení, čemuž slouží ustanovení o vyvěšení informace o záměru na příslušném místě) tento postup nijak nebránil jejich kvalifikované účasti v řízení. Jejich veřejné subjektivní právo tak nebylo tímto postupem nijak narušeno, neboť žalobci právo být účastníkem příslušného řízení a uplatňovat své věcné důvody nesouhlasu s předloženým záměrem měli a vykonali. Soud tak uzavírá, že tento žalobní bod se netýká veřejného subjektivního práva žalobců (jímž je výkon účastenských práv v příslušném řízení na základě vyvěšené informace o záměru a o podání žádosti o územní rozhodnutí), které tímto postupem nebylo nijak porušeno, a proto jej nepovažuje za důvodný.

V dalším žalobním bodě žalobci napadají závěr týkající se změny stanoviska odboru dopravy, kdy velmi obecně uvádějí, že nesouhlasí s tím, že se odvolací orgán touto námitkou věcně nezabýval. Nic takového však z odůvodnění napadeného rozhodnutí patrné není, neboť je jasně uvedeno, že příslušná komunikace pro nákladní automobily nebyla umístěna původním územním rozhodnutím ze dne 22.10.2007, a proto tak nemohla být předmětem

změny takového rozhodnutí. Podle názoru soudu je takový závěr logický a v souladu se zákonem – pokud něco není obsahem příslušného rozhodnutí (zde původního územního rozhodnutí), pak nemůže být obsahem ani změny tohoto rozhodnutí, a pokud příslušné stanovisko stanoví nějaké podmínky, které se týkají řízení jiného, pak nejsou pro řízení toto závazné. Soud na tomto postupu i úvaze neshledává nic nelogického či nezákonného a žalobní bod tak považuje za nedůvodný.

V posledním žalobním bodě žalobci velice obecně namítají, že nebyly vypořádány jejich námitky týkající se souladu změny rozhodnutí s vyhláškou o obecných technických požadavcích na výstavbu či územním plánem, tento žalobní bod je však v rozporu s odůvodněním jak napadeného, tak zejména prvostupňového správního rozhodnutí, které konkrétně uvedlo, které konkrétní skutečnosti posuzovalo a proč je příslušný záměr v souladu s příslušnou vyhláškou i územním plánem (soud odkazuje na odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, na něž odkázal žalovaný v odůvodnění napadeného správního rozhodnutí, a podle něhož záměr je v souladu s článkem 4, odst. 1 - umístění a míra zastavění pozemku odpovídá charakteru prostředí a je v souladu s územně plánovací dokumentací a respektuje předpokládaný rozvoj území, provoz nezatíží svým provozem nad přípustnou mez okolní zástavbu ani provoz na komunikacích, je splněn odst. 2, neboť stavba umožňuje napojení na sítě technického vybavení a na komunikace, odst. 3 přírodní a památková ochrana – záměr byl posouzen orgánem památkové péče a byla vydána kladná stanoviska dne 20.10.2010 a 19.11.2010, záměr byl posouzen orgánem ochrany přírody a krajiny a vydáno kladné stanovisko dne 8.11.2010, je v souladu s článkem 8 – odstupy, článkem 9 – připojení staveb na pozemní komunikace, čl. 10 potřeba parkovacích míst, čl. 11 – podmínky připojení na inženýrské sítě a stavby technického vybavení, čl. 13 – vliv staveb na životní prostředí – posouzen orgánem ochrany přírody a krajiny, čl. 14 – požadavky na zařízení stavenišť, čl. 23 – vnitřní prostředí staveb a čl. 24 – odstupové vzdálenosti). Ani tento, i když velice obecný a nekonkrétní žalobní bod, tak soud nepovažuje za důvodný.

V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Výrok o náhradě nákladů zúčastněné osoby je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., když soud této osobě žádné povinnosti neukládal, proti jí náklady řízení nemohly vzniknout.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. září 2016

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Beranová